JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XX. ZATURDAG den 16den JUNY 1832. N. 23

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

COLUMBIA.

De Conventie van den Staat van Nieuw Granada.

Besluit:

Art. 1. Voor de inning der regten van invoer in de zeehavens van Nieuw Granada zal toegepast worden het dekreet over dat punt uitgegeven op den 8sten Mei 1829, met de verdere overeenkomstige besluiten over het onderwerp, die in werking waren in de Tolhuizen dierzelfde havens. (*)

Art. 2. Dien ten gevolge blyft in deszelfs kracht en waarde het arancel der Tolhuizen in de havens, hetwelk ter berekening der regten op koopmanschappen en ingevoerde artikelen in de havens der Republiek gediend heeft.

Art. 3. Dit besluit zal aanvang nemen, ten aanzien van vaartuigen van de Europische kolonien in den Amerikaanschen Oceaan gelegen, op den 31sten Mei dezes jaars; voor die van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, op den 30sten Juny en voor die van Europa, op den 31sten July.

Art. 4. Alle verordeningen die strydig mogten zyn met het tegenwoordig dekreet worden by deze vernietigd.

Gegeven te Bogota op den 14den Maart 1832, het 22 der onafhankelykheid.

De President der Conventie,
(get.) FRANCISCO SOTO.
De Secretaris,
(get.) FLORENTINO GONZALES.

Bogota den 15den Maart 1832.—22.

Ter uitvoering:
(get). [L. S.] JOSE IGNACIO DE MARQUEZ.
Voor Zyne Excellentie de Vice President van den Staat belast met het uitvoerend bewind,
De Secretaris van Staat in het Departement van Finantie,
(get.) DIEGO F. GOMEZ.

De Conventie van den Staat van Nieuw Granada.

Begeerig zynde om de toepassing gemaklyk te maken van het dekreet laatst uitgegeven, ten aanzien van regten van invoer, op de meest voordeeligste wyze voor de publieke schatkamer en minst drukkend voor de burgers, en in het byzonder voor de handeldryvende individuën.

Besluit:

Art. 1. Vóór den afloop der tydvakken bepaald in het dekreet van den 14den dezer maand, voor het op nieuw aanvang nemen van het besluit van invoer regten van den 8sten Mei 1829, en van het arancel van den 9den Maart 1827, zal het uitvoerend bewind, na vooraf de berigten van oordeelkundige personen gehoord te hebben, in het laatste de veranderingen daarstellen die als billyk beschouwd worden ter verbetering van de schatting van koopmanschappen, overeenkomstig met de laatste veranderingen die in derzelver handelpryzen plaats gehad hebben, op dat van alles de regten betaald worden die in het gemeld dekreet bepaald zyn, in evenredigheid met derzelver kwaliteit en waardering; ook zal de schatting gedaan worden van die koopmanschappen die in het arancel niet werkelyk gewaardeerd zyn.

Art. 2. Zoo lang de wet niet anders besluit, zal elk jaar het arancel door het uitvoerend bewind veranderd worden, daar waar het noodig zyn zal; zich gedragende naar de berigten die gegeven zullen worden door eene vergadering van zes oordeelkundige burgers, die in elke bevaarbare haven door den municipalen raad zullen benoemd worden.

Art. 3. In alle de havens van Nieuw Granada, uitgezonderd op de landengte van Panama, blyft de invoer van anys en deszelfs bereiding volstrektelyk verboden; het regt van invoer op het meel zal vier realen per arroba (25 lb.) zyn.

Art. 4. De wet van den 27sten September 1821, betrekkelyk de vryselling van invoer regten op onderscheidene artikelen, blyft in werking (†)

Art. 5. Wordt vernietigd het 16de artikel van het dekreet van den 9den Maart 1827, in dat gedeelte alwaar het de geheele waarde der verbeurd verklaarde goederen ten voordeele van de ontdekkers en aanhalers verklaard. De ontdekkers zullen slechts een derde gedeelte, en de aanhalers een ander derde ontvangen, terwyl het ander derde gedeelte in de publieke schatkist zal gestort worden.

Art. 6. Wanneer de koopman zich niet te vreden houdt met de klassifikatie door de herkenners gedaan, of wanneer de helfte van deze in derzelver gevoelens verschillen, zal de noodige waardering door oordeelkundigen gedaan worden, op de wyze zoo als het in het 9de artikel van het gemeld dekreet van den 9den Maart 1827 bepaald is.

Art. 7. De schippers der vaartuigen zullen alléén verantwoordelyk zyn voor de misslagen of onvoorzigtigheden die op derzelver bodems ontdekt worden, wanneer de kooplieden derzelver lading met alle de vereischte formaliteiten zullen overgeleverd hebben en wanneer in de haven van invoer de noodige bekrachtigde en beëdigde fakturen zullen vertoond zyn.

Art. 8. De pakken die gebroken schynen te zyn, met teekenen dat uit dezelven het een of het ander is gehaald geworden, zullen onderzocht worden, en zoo dezelven overeenkomstig met de fakturen bevonden worden, zullen zy niet verbeurd verklaard kunnen worden.

Art. 9. Er zal geene confiskatie plaats hebben wanneer er in eene pak eenige goederen gevonden worden die niet in de manifesten uitgedrukt staan, wanneer in de geheelheid der lading gevonden wordt dat het gebrek of verzuim in eenige pakken begaan, in de anderen weder goed gemaakt zyn, zoo dat de lading overeenkomstig met de manifesten bevonden wordt, of ook wanneer opgemerkt wordt dat het verschil van meer of min hetwelk in gemelde pakken mogt voorvallen de som van vyftig pesos niet te boven gaat voor elk duizend van het principaal der factuur; zullende echter in alle gevallen de overeenkomstige regten betaald worden.

Art. 10. Het uitvoerend bewind zal de noodige verordeningen en schikkingen voorschryven, op dat alle vexatien aan den handel, en de vertragingen die niet volstrektelyk onvermydelyk zyn, uit den weg geruimd worden.

Gegeven te Bogota den 20sten Maart 1832, het 22ste der onafhankelykheid.

De President der Conventie,
(get.) FRANCISCO SOTO.
De Secretaris,
(get.) FLORENTINO GONZALES.

Bogota den 21sten Maart 1832, het 22ste der onafhankelykheid.

Ter uitvoering,
(get.) JOSE IGNACIO DE MARQUEZ.
Voor Z. E. de Vice President van den Staat, belast met het uitvoerend bewind,
De Secretaris van Staat in het Departement van Finantie,
(get.) DIEGO F. GOMEZ.

De Conventie van den Staat van Nieuw-Granada.

Begeerig zynde om met den meest mogelyken spoed de schuld te amortiseren die in het byzonder op Nieuw-Granada drukt, en tot welk heilzaam oogmerk de voor de contribuërende partikulieren minst drukkende middelen moeten in het werk gesteld worden.

Overwegende:

Dat in den tusschen tyd dat de overeenkomsten gesloten worden die met de onderscheidene deelen van Columbia te treffen zyn, het noodig is de middelen te beramen die het belang van den handel vordert.

Besluit:

Art. 1. De vreemde waren die over land of by de bevaarbare rivieren van Nieuw-Granada ingevoerd worden en die van geene van deszelfs havens komen zullen, behalven het alcavala regt, onderworpen zyn aan dat van binnenlandsche invoering, hetwelk by dit dekreet vast gesteld wordt.

Art. 2. Het regt van binnenlandsche invoering zal slechts eenmaal betaald worden, ten tyde wanneer de waren vertoond worden aan het eerste kantoor van alcavala van Nieuw-Granada, en zal binnen denzelfden tyd als het alcavala regt betaald worden.

Art. 3. Het regt van binnenlandsche invoering zal gelyk staan met dat van alcavala (*a*) berekend volgens de waardering ter betaling van het alcavala, en zal betaald worden aan geld of met documenten van de betaalbare schuld (*deuda pagadera*) die in het byzonder op Nieuw Granada valt, ingevolge hetgeen besloten is in het 4de artikel van de wet van den 4den January dezes jaars. (*b*)

Eenigste paragraaf. Op dat de documenten, waarvan dit artikel melding maakt, in betaling van de regten die in dit dekreet vast gesteld zyn, aangenomen worden, zal onder aan dezelven het bevel van het uitvoerend bewind noodig zyn, en zal hy verpligt zyn zulks te stellen aan allen die tot dat einde aan de secretarie van finantie aangeboden worden, altyd wanneer zy betaalbaar (*pagaderos*) zyn; zullende daarvan in de algemeene schatkamer aanteekening gehouden worden.

Art. 4. Het regt van binnenlandsche invoering zal beginnen met den 1sten Juny dezes jaars.

Art. 5. Om aan de inning van dezen impost, en alles wat met denzelve in verband staat, gevolg te geven, zal het uitvoerend bewind alle de maatregelen en verordeningen voorschryven die door de respective plaatselykheden gevorderd worden en op de wyze en termen gelyk aan die van het alcavala regt verbonden zyn.

Gegeven te Bogota den 20sten Maart 1832, het 22ste der onafhankelykheid.

De President der Conventie,
(get.) FRANCISCO SOTO.
De Secretaris,
(get.) FLORENTINO GONRALES.

Bogota den 21sten Maart 1832.—22ste der onafhankelykheid.

Ter uitvoering,
(get.) JOSE IGNACIO DE MARQUEZ.
Voor Z. E. de Vice President van den Staat, belast met het uivoerend bewind,
De Secretaris van Staat in het Departement van Finantie,
(get.) DIEGO F. GOMEZ.

(*) Zie Curaçaosche Courant van den 22sten Augustus 1829, No. 35, waarin de vertaling van het bedoeld dekreet te vinden is.

(†) *Volgens die wet zyn de volgende artikelen vry van invoer regten:—*

Art. 1. Alle gedrukte boeken, onverschillig in welke taal; land en zee-kaarten; wysgeerige instrumenten en werktuigen; afdrukzels; schilderyen; gehouwen beelden; verzamelingen van oudheden, borstbeelden en gedenkpenningen.

Art. 2. Werktuigen voor den landbouw; planten en zaden; werktuigen en gereedschappen ter verbetering en bebouwing des lands en ter bereiding en bearbeiding van deszelfs vruchten.

Art. 3. Werktuigen en gereedschappen die gebruikt kunnen worden ter uittrekking en bearbeiding van goud, zilver, platina, kwikzilver, koper, yzer, staal, en van alle andere metalen, halve metalen en bergstoffen.

Art. 4. Alle werktuigen en gereedschappen die strekken kunnen ter verbetering van de bevaring van onze meren en rivieren, zoo ook die welke bydragen kunnen ter bevordering van onze huishoudelyke manufakturen van wol en katoen.

Art. 5. Werktuigen, gereedschappen en laboratoriums van burgers of vreemdelingen die oefenaars zyn van liberale of mekanieke kunsten en die in de havens van het gemeenebest aankomen om zich op deszelfs grondgebied te vestigen en hun beroep uit te oefenen.

Art. 6. Alle instrumenten en gereedschappen tot de drukkunst behoorende; drukletters en druk inkt.

Art. 7. Goud, zilver en andere edele metalen, gemunt of ongemunt.

(*a*) Goederen binnen den Staat van Nieuw Granada ingevoerd wordende, betalen vier ten honderd alcavala regt, en dus ook 4 pct. binnenlandsche invoering; te zamen acht ten honderd.

(*b*) *Artikel 4 van de wet van den 4den January dezes jaars.* "De loopende schuld (*deuda flotante*) die in de Tolhuizen van Nieuw-Granada reeds bepaald is, overeenkomstig met de besluiten van den 23sten December 1828, of elke andere betaalbare die ten dage op de schatkamers van hetzelve drukt, zal aanhoudend voldaan worden op de wyzen die bepaald zyn, wanneer de erkenning of vaststelling niet bewerkstelligd is geworden op de bevelen van de onwettige administratie van Rafael Urdaneta; van heden af aan zal niets op nieuw kunnen vastgesteld worden, noch door het uitvoerend bewind doen uitbetalen, geene soort van document van de Columbiaansche schuld, ten aanzien van welk er niet reeds te voren aan deze behoefte voldaan is."

Publieke Inschrijving.

DE Directie der Bank biedt aan den voordeeligsten inschryver verkoopen Vyftien Stellen Wisselbrieven, ieder groot ƒ500. en een van ƒ633. 33. ten gezamentlyke belrage van ƒ8,153. 33. ten laste van het bestuur van St. Eustatius en betaalbaar aldaar op den 1sten Augustus aanstaande.

Die gading hebben kunnen de biljetten van inschryving van heden tot aanstaanden Maandag den 18den dezer tot twaalf ure ten Kantore der Controlle van Financien inzenden.

De Secretaris van de Bank,
J. PH. BOSCH.

Den 15den Juny 1832.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 15den Juny 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen,op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 1sten Juny 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Juny zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Militaire Administratie.

AANBESTEDING.

DE Administrateurs van het Garnizoen te Curaçao zullen aan den minst inschryvende aanbesteden de leverantie van ruim 200 Beddelakens te vervaardigen van wit linnen stoffaadje, moetende elk laken de lengte hebben van 2 Ellen en de breedte van 1 El 25. Nederlandsche maat, ten dienste der Troepen op dit eiland Garnizoen houdende.

De gegadigdens addresseren zich by besloten biljetten ten Kantore van den Majoor Kommandant der Troepen binnen het Fort Amsterdam dagelyks en wel tot en met den 1sten July aanstaande, met overlegging der monsters van het linnen en vermelding der pryzen van de gemaakte Beddelakens, onder korting nogtans van 2 percent voor het fonds van buitengewone ontvangsten en uitgaven; zullende het antwoord daarop den 3den July daaraanvolgende gegeven worden.

Op last van de Administrateurs voornoemd,
De fung. Kwartiermeester,
J. M. VAN EPS, 1ste Luit. Adjt.

Den 7den Juny 1832.

HUWELYKS BEKENDMAKING.

D. A. JESURUN EN SARA JESURUN

maken aan hunne aanverwanten en vrienden bekend dat zy op den 20sten dezer hun Huwelyk zullen laten voltrekken.

Curaçao den 15den Juny 1832.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JUNY.

9.	golet Dorothea, De Lange,	Aruba
12.	bark Drie Gebroeders, Flemming,	dito
	golet Dorothea, Hart,	Bonaire
	bark Dolores, Fernandez,	Cumarebo
15.	faluca Felix, Montanes,	St. Jans Kaai

UITGEKLAARD—JUNY.

9. golet Magdalena, Silva,
12. bark Dolores, Fernandez,
—— Maria Francisca, Ramires,
golet Gysbertha, De Brot,
13. —— Abeona, Evertsz,
bark Drie Gebroeders, Flemming,
golet Dorothea, De Lange,
—— Geertruida, Levy,
14. bark Trenidad, Hands,
golet Maria, Rotjes,
boot Santa Rafael, Espina,
golet Mercurio, Rodriguez,
—— Dorothea, Hart,
15. bark Twee Vrienden, Boom,
golet Casualidad, Chirino,

In de laatste kolonne dezer Courant vindt de lezer eene proclamatie van Z. B. M. aan de negerslaven van het eiland Jamaica. Z. M. zegt met ongenoegen te hebben vernomen, het wederspannig gedrag van de bedoelde slaven, welke van de plantagien aan dewelken zy behooren, weggeloopen zyn, verscheidene gebouwen verbrand, andere buitensporigheden gepleegd en zich in open geweld en met wapens verzet hebben, tegen de civile en militaire gezagbebbenden van gemeld eiland. Z. M. verklaart in deze zyne proclamatie dat hyzich stellig voorgenomen heeft, het plegen van dergelyke oproerige daden te stuiten en de misdadigers gestreng te straffen. Z. M. gelast en beveelt al de gezagbebbenden in gezegd eiland, om alle mogelyke middelen in het werk te stellen ter voorkoming en bedwinging van zoodanige onwettige en oproerige daden en ter teregtstelling van de genen die zich daaraan schuldig maken. Z. M. waarschouwt verder alle zyne onderdanen om zich te onthouden zich aan zoodanige feiten schuldig te maken, of daaraan medepligtig te zyn, of ondersteuning en aanmoediging te geven aan eenig persoon of personen die zich aan voormelde misdryven hebben schuldig gemaakt. Daar men aan Z. M. heeft voorgesteld dat er in zynen naam, onder zekere voorwaarden, vergiffenis geschonken is aan eenige personen, die gewikkeld waren in de bovengemelde oproerige daden, belooft Z. M. die vergiffenis te zullen bevestigen en doen verlenen aan allen, die zich aan de daaraan verbondene voorwaarden zouden onderwerpen.

En nademaal Z. M. is onderrigt geworden dat de slaven op gemeld eiland zich tot die onbehoorlyke daden hebben laten vervoeren, door het begrip dat er op aanrading en toestemming van het Parlement, wetten gemaakt zyn, waarby de slaven een regt op hunnen vrydom verkregen hebben; zoo verklaart Z. M. dat nimmer eenige wetten met aanrading of toestemming van het Parlement noch op eenig ander gezag, ter vrymaking van de slaven, gemaakt zyn. En verder verklaart Z. M. dat hoe genegen hy en zyne voorzaten mogten geweest zyn, om de slaven te beschermen tegen onregtvaardigheden, en in de vrye uitoefening hunner godsdienst en in het genot van alle zoodanige voordeelen, bestaanbaar met de regten van hunne meesters, hy evenwel verpligt is om alle daden van wederspannigheid en geweld te straffen en te bedwingen. By dezen waarschouwt en vermaant Z. M. al de slaven op gemeld eiland Jamaica om zich voortaan te onthouden van alle dergelyke wederspannige en oproerige daden, daar zy anders zich niet alleen de straffen op zoodanige misdaden gesteld zouden op den hals halen, maar tevens Z. M.'s gunstige gezindheid jegens hen zouden verbeuren. Ten besluite gelast Z. M. alle slaven, om onderdanig gehoorzaam te zyn aan al de wetten en aan al de wettige bevelen van hunne meesters en van alle personen welke over hun gesteld zyn.

Gegeven in het Hof van St. James, den eersten dag der maand Maart 1832.

De Jamaikasche Couranten melden dat by het ondervragen der gevangene muiters gebleken is, dat de slaven van dat eiland van begrip zyn geweest dat het Parlement bepaald had, dat aan de neger slaven van dat eiland op Kersdag de vryheid zoude geschonken worden; en dat die dag voorby zynde en hunne vryheid niet afgekondigd wordende, zy de gedachten opvatteden, dat het bestuur van Jamaika de afkondiging hunner vryheid niet wilde volvoeren. Daar nu, volgens hun begrip, hunne meesters hunne vryheid niet wilden afkondigen, zoo besloten zy dan zich zelven te bevryden; hetgene, zoo als bekend is, geheel mislukte.

Een passagier die onlangs van St. Thomas alhier is aangekomen, heeft ons verhaald, dat kort vóór zyn vertrek, aldaar een vaartuig van Hamburg was aangekomen, en dat hy door personen die met hetzelve als passagiers aankwamen, vernomen had dat de Cholera dagelyks 100, 150 à 200 menschen te Parys wegsleepte; dat, als of deze plaag het menschdom nog niet genoeg ellende aanbragte, er vele menschen omgebragt werden door het vergiftigen van waterputten, van wynen en andere dranken; en dat er guerillas benden van Carlisten in het westen van Frankryk zich vormden.

Het verhaal van het vergiftigen in Frankryk schynt dus op daadzaken gegrond.

Even zoo als er te voren de brandstichtingen plaats hadden, met oogmerk om de bevolking tot wanhoop te brengen en daardoor eene omwenteling gemakkelyk te maken, zoo kan zulks weer geschieden met hetzelfde doeleinde.

De Cholera aan het woeden; de handel er door gestremd; de fabriekanten werkeloos; brandstichtingen aan alle zyden; putten, bronnen en dranken vergiftigd; guerillas benden aan het rooven; volksopstanden op onderscheidene plaatsen in bloed gesmoord; het gewapende Europa Frankryk bedreigende enz. Alle deze miseries geven deCarlisten en Napoleonisten krachtdadige middelen aan de hand om den geest van ontevredenheid tegen het bestuur van Orleans meer en meer aan te blazen.

De Fransche revolutionaire dagbladen, die zoo ongaarne zien dat onze Koning standvastig blyft weigeren het traktaat der vier en twintig artikelen te teekenen, dat zoo voordeelig is voor hunne geliefkoosde medeoproermakers,de Belgen, hebben Koning Willem den Eersten, den naam gegeven van Willem de hardoekkige of Willem de koppige. Deze naam verdient hy even zoo, zeggen zy, als zyn voorvader Prins Willem den eersten, den naam verdiende van Willem den zwyger,* welken naam hem door Philips II. gegeven was, wyl deze Spaansche koning nimmer achter zyne geheimen wist te komen, in weerwil der moeite die zyne spionnen zich gaven om iets van 'sPrincen geheime plannen te ontdekken.

De Fransche revolutionairen mogen echter Koning Willem noemen zoo als zy willen, in de oogen van den Nederlander zal hy, die zoo standvastig de regten zyn volks blyft handhaven, den naam dragen van Willem de standvastige.

Het is den lezer bekend dat in het voorjaar van 1829 de Engelsche scheeps kapitein Ross met twee vaartuigen naar de Baffinsbaai was gezeild om den noordwestelyke doorvaart op te sporen. Een dezer vaartuigen een stoomschip zynde, zoo had men hoop, dat men ook by stilte en tegen wind den korten tyd van het open zyn der Poolzee zou kunnen ten nutte maken.— Het schynt echter dat deze expeditie verongelukt is, want het jaar 1832 was reeds aangebroken, zonder dat men iets van hen heeft gehoord.

De vrienden van Ross zyn thans voornemens het Engelsche gouvernement te verzoeken eene nieuwe expeditie naar de Lancaster Sont te zenden in hoop dat men er de schipbreukelingen nog moge vinden.

Eenigen tyd geleden vond de lezer in dit weekblad in een artikel gemeld dat de gebroeders Lander den loop en den mond der rivier deNiger hadden ondekt, welke rivier zich in de golf van Benin ontlast.— Thans is de handel van Londen bezig om twee stoomvaartuigen uit te rusten, welke den Niger moeten opzeilen tot in het hart van Afrika. Men belooft zich groote voordeelen uit deze nieuw ontdekte bron, voor den handel. Volgens berigt der gebroeders Lander stroomt deze rivier door vruchtbare oorden en heeft op hare oevers sterk bevolkte steden en dorpen, die hunne behoeften aan Europische koopwaren veel goedkooper van de stoomvaartuigen zullen kunnen verkrygen, dan van de karavanen, die hen deze goederen tot heden toe aangevoerd hebben, daar het transport dier waren op kameelen en door de heete zand woestynen, zeer kostbaar is.

Kort overzigt van de Nederlandsche scheepvaart in 1830.

Van de 35 schepen, die in het jaar 1830 buiten de vaart zyn geraakt, zyn er *verongelukt*: 5 smakken, 5 koffen, 1 hektjalk, 2 kagen, 2 galjoten, 2 tjalken; *gesloopt*: 5 fregatten, 3 smakken, 1 brik, 2 koffen, 2 bommen, 1 bun; *buitenslandsverkocht*: 2 sloepen, 1 brik, 1 schooner; bui-

* Onlangs zagen wy in het Duitsche dagblad de *Algemeine Zeitung*, een werk afgekondigd den titel voerende *het leven van Willem den Zwyger*, onder welken naam de redder van Neerlands burgerlyke en godsdienstige vryheden, in Duitschland algemeen bekend is.

tenlande waren gebouwd : 4 fregatten, 1 sloep, 2 brikken, 2 galjooten.

Gedurende 1830 zyn in oud-Nederland en België aangebouwd 97 schepen, metende te zamen 10,393 lasten, als: *fregatten*, in Zuid-Holland 10, in Noord-Holland 6, en in Antwerpen 7; te zamen 23; *pinken*, in Noord-Holland 1; *brikken* in Noord-Holland 1, Zuid-Holland, 1, Antwerpen 3, te zamen 5; *sloepschepen*, in Zuid-Holland 1, in West-Vlaanderen 2, te zamen 3; *galjooten*, in Noord-Holland 2; *koffen*, in Groningen 35, Vriesland 3, Noord-Holland 2, Zuid-Holland 3, antwerpen 2; *smakken*, Groningen 9; *tjalken*, Groningen 3; *hoekers*, Zuid-Holland 1; *bunschepen*, Vriesland 2; *paviljoenschepen*, Overyssel 1; *bomschepen*, Zuid-Holland 1; *schokkers*, Noord-Holland 1.

Het getal der Belgische schepen, van welke, involge 's Konings besluit van den 23sten October 1830, de zeebrieven reeds zyn of nog moeten worden ingetrokken, bedraagt 196. Dezelve behooren te huis, als: te Antwerpen 106; Ostende 24; Brugge 10; Nieuwpoort 7; Leuven 1; Gent 24; Brussel 19; Mechelen 4; Rousselaere 1; Temsche 2.

Op ultimo December 1829 waren er in de vaart 1346 zeeschepen van allerlei charter, onder welke 180 buitenslandsgebouwde. Op ultimo December 1830 bedroeg dat getal 1408, waaronder 171 buitenslandsgebouwde. Onder de genoemde 1408 schepen, zyn ook begrepen de hiervoren opgegeven 196 Belgische, na aftrek van welke er een getal overblyft van 1212.

In 1830 zyn ingeklaard 5698 schepen, als: 2662 onder Nederlandsche vlag; 872 onder Engelsche vlag en 2153 onder andere vreemde vlaggen, te zamen 691,171 tonnen; uitgeklaard 3920 schepen, als: 1566 onder Nederlandsche vlag, 1120 onder Engelsche vlag en 1234 onder andere vreemde vlaggen, te zamen 455,806 tonnen. In 1829 bedroeg het getal der schepen, te weten: der ingeklaarde 6098 (702,783 tonnen), en der uitgeklaarde 4224, (439,785 tonn.

Manier van Procederen in Engeland.

Er zyn in Engeland vierderlei verscheidenaardige wetten; namelyk:

1) De burgerlyke wetten, berustende op de municipale wetten des Romeinschen Ryks, welke omstreeks 533 door keizer Justinianus in een Codex verzameld werden.

2.) De kanonieke wetten, bestaande in eene verzameling van kerkelyke wetten en verordeningen.

3.) De gemeene wetten, of oud saksische.

4.) De legale statuten, waaronder zoodanige byzondere wetten verstaan worden, welke door de beide huizen zyn vastgesteld en door den koning goed gekeurd.

Er zyn vier geregtshoven, by welke de toepassing der burgerlyke en kanonieke wetten aangenomen zyn, voor zoo ver zy niet stryden met de gemeene wetten en Statuten. Deze geregtshoven zyn het geestelyke, het militaire, dat der admiraliteit en die der beide universiteiten van Oxford en Cambridge.

De persoonlyke vryheid der geboren Britten wordt door de landswetten byzonder beschermd. Niemand mag in hechtenis genomen of gevangen gezet worden dan op uitdrukkelyk bevel van een vrederegter en op de beëedigde verklaring van een of meer personen.

Zoodra iemand wegens eenig misdryf in hechtenis is genomen, is de ambtenaar, die hem heeft doen vatten, door de Habeas-corpusacte op zware straffen verpligt den gevangenen of deszelfs gelastigden zes uren na zyne aanvrage daartoe een afschrift ter hand te stellen van het bevel tot gevangenneming, opdat niemand uit kwaadwilligheid of wraakzucht in hechtenis genomen en wegens de tegen hem ingebragte beschuldiging onkundig gelaten kunne worden. Wordt dit afschrift geweigerd, dan kan de gevangene onder borgtogt in vryheid gesteld worden. Is iemand wegens eene misdaad gevangen genomen geworden, dan wordt de tegen hem ingebragte beschuldiging eerst door de groote Jury van 23 personen onderzocht. Eerst wanneer ten minste 12 beslist hebben dat er eene acte van aanklagt (*bill of indictment*) kan plaats hebben, mag dezelve uitgevaardigd worden. De kleine Jury, uit 12 personen bestaande, beslist wegens het al niet schuldig van den gevangene aan de hem te laste gelegde daad.

Alle kapitale misdaden zyn in Engeland onder twee rubrieken begrepen; verraad en beleediging. Het verraad bestaat in het smeden van komplotten, zamenzweringen, oproer, geldvervalsching, enz.; onder de benaming van beleediging zyn begrepen: moord, diefstal, schriftvervalsching, verminking, kwetsing, inbraak, enz. Al deze misdaden worden met den dood (aan de galg) gestraft. Moordenaars worden 24 uren na het uitspreken van het vonnis geëxecuteerd.

Groot-Brittannië is misschien het eenige land, waar diefstal even streng gestraft wordt als moord, en evenwel wordt in geen land meer gestolen dan in Engeland; een sterk bewys dat de strengheid der wetten niet altyd het beste middel is tot vermindering der misdaden. In later tyd heeft men ook de meeste dieven, in plaats van met de strop, met verbanning naar Nieuw-Holland voor eenige jaren of levenslang gestraft.

Valsche getuigen worden tot opsluiting of geldboete veroordeeld; bedriegeryen en kleine diefstallen worden door geeseling en boete gestraft; misdryven door middel van drukpers, het gebruik van valsche maten en gewigten, het opkoopen van levensmiddelen en het storen der openbare rust, worden met gevangenis of geldboete of met beide tevens gestraft; het overtreden der jagtwetten even zoo; wegens dit laatste misdryf bevonden zich in 1818 by de 1200 personen in de gevangenissen.

De voorregten en previllegien der Britsche natie bestaan hoofdzakelyk in de twee volgende punten.

1.) Ieder Engelschman heeft het constitutioneele regt, zoo wel alleen, als gemeenschappelyk met verscheiden andere personen, verzoekschriften en vertoogen aan den Koning en de beide huizen van het parlement in te zenden, zoo wel wegens de belangen van andere als zyne eigene, of om het uitvaardigen van eene nieuwe wet of de verbetering van eene reeds bestaande voor te stellen.

2.) Ieder Engelschman heeft insgelyks, ingevolge de constitutie, het regt, openlyk te zeggen, te schryven en te doen drukken, wat hy voor waar houdt wegens elke zaak, die betrekking heeft tot de aangelegenheden van den staat.

Er zyn in Engeland zes constitutioneele acten, door welke als staatswet de Engelsche vryheid gewaarborgd wordt, namelyk:

1.) Het groote Charter (*Magna Charta.*)

2.) Het Charter der bosschen.

3.) De regtspetitie van den 1sten Juny 1628.

4.) De Habeas Corpus acte.

5.) De Bill der regten van 1689.

6.) De Etablissementsacte (*Act of settlement*) tot beperking van de magt der kroon en tot bestendiging van de regten en vryheid der onderdanen, gegeven door WILLEM III in 1701.

De haven Matamoros aan Mexico's Oostelyke kust.

In het jaar 1821 en 1822 voeren eenige landlieden de Rio-Grande af, en zetteden zich neder in de omstreek der Provincie Texas; aangelokt door de vruchtbaarheid van den grond, door de nabyheid der New-Orleaansche markt, en door de bescherming, welke het verbond dezer nieuwe volkplantelingen tegen de Indianen bood, voegden zich nog anderen tot hen; waardoor hun getal zoo snel toenam, dat Matamoros welhaast eene stad geleek, en in September 1828 over de 1000 zielen telde. Het ligt naby den mond der Rio bravo del Norte, 30 Engelsche mylen van den mond der Rio grande, en 60 Engelsche mylen van de Brazos de St. jago, die tot invoerhaven voor Matamoros bestemd is; maar de rivier is zoo hoog met zandaanspoelingen bezet, dat zy ook zelfs de kleinste vaartuigen niet dragen kan. De vracht tot het transport te land, van de plaats der ontscheping tot aan de stad Matamoros, bedraagt 1 piaster per ctnr. Uit Europa en uit de V. E. van Noord-Amerika zich aldaar neder gezet hebbende vreemdelingen hebben er eenige goede steenen huizen opgetrokken; de meesten bewonen hutten (*cabins*) van eene verdieping hoogte, van hout gebouwd, en met eene soort van riet of helm gedekt. De straten zyn niet geplaveid, en in het regensaizoen ontzettend morsig, maar in geheel Mexico is er welligt geene gezondere verblyfplaats te vinden dan hier.

De mannen zyn sterk, welgemaakt en hebben, over het algemeen genomen, schoone gelaatstrekken, zy dragen een wambuis en wyden langen broek, op zyde met een split tot aan de knie open, en met gouden of zilveren tressen bezet, en laten daar onder eenen tweeden witten, even zoo wyden, pantalon zien, die hen tot onderbroek dient; zy zyn goede ruiters, en dryven met zadeltuig en harnassement meestal eene te verre gedrevene pracht. Tot heden zyn er nog geene voertuigen in Matamoros, en algemeen bedient men er zich van paarden, van welke de besten slechts 10 à 15 piasters kosten.

De vrouwen, ofschoon meestal bevallig van gelaat, zyn over het algemeen genomen klein, van plompen ligchaamsbouw, met ronde schouders, maar zy hebben zeer schoone oogen, en allerliefste voetjes; zy kleeden zich opzigtelyk, maar zonder smaak; de behaagzuchtigen dragen een kleed van taf of atlas, met linten en kanten uitgemonsterd, korte mouwen en kort lyfje, van achter wyd uitgesneden; een snoer van goudpaarlen met een groot slot versiert den hals; zy dragen de armen bloot, verkwisten veel aan haar schoeisel; het hoofd is met eenen doek van Chineesch krip bedekt, welken zy over de schouders afvallen laten, wanneer zy eene kamer binnentreden. Zy zyn zeer innemend en ongemeen spraakzaam. Het cigarenrooken is zoo algemeen, dat in fatsoenlyk gezelschap, op een bal, het dansen zelfs beide kunnen niet van het rooken afhoudt.

Uiteinde der beruchte Vergiftigster van Bremen.

Voor eenigen tyd verscheen eene Nederduitsche vertaling der levensbeschryving van Margaretha Gesina Gottfried, geboren Timme, by de Amsterdamsche boekhandelaars Gebr. Diederichs in het licht, uit welke het publiek met afgryzen het aanwezen van een vrouwelyk monster leerde kennen, zoo als er welligt in de jaarboeken der regtspleging by geen beschaafd volk in Europa nog immer vermeld is. Niet minder dan 16 personen had zy met het koelzinnigst overleg en volgens een beraamd plan door vergif om het leven geholpen, en daaronder hare ouders, haren broeder, hare beide mannen en hare kinderen. Drie jaren lang hadden de regters de grootste moeite om haar van deze gruweldaden te overtuigen, zoo wel had zy met eene duivelsche vindingrykheid hare maatregelen genomen, dat men haar *niets kon bewyzen*, zoo lang men haar tot geene *bekentenis* kon brengen, hetwelk der geregtigheid toch eindelyk gelukte, en haar de welverdiende straf deed ondergaan, welke zy, volgens voornoemde levensbeschryving, nog kans scheen te hebben van te zullen ontduiken.

Den 21sten April v.j. des morgens ten *6 ure bezette de burgerwacht het schavot op het Domplein te Bremen en den weg* van daar naar de gevangenis, uit welke de misdadige om half acht werd afgehaald — Reeds voor het aanbreken van den dag was de geregtplaats met aanschouwers gevuld, want in 42 jaren was er te Bremen geene doodstraf uitgevoerd. Reeds om half vyf had de predikant Dräseke de misdadige bezocht en haar de vertroostingen van den godsdienst medegedeeld, tot op het oogenblik dat zy afgehaald werd; hy wilde haar naar de geregtsplaats vergezellen, doch zy verklaarde zich door zyne woorden genoeg gesterkt om den ontzettenden weg zonder zyn geleide te kunnen afleggen.

Op de geregtsplaats aangekomen, werd zy, door geregtsdienaars ondersteund, uit het rytuig geholpen, in een wit doodshemd, met zwarte strikken bezet, voor de regters gebragt, en haar het vonnis, zoo wel als het verwerpen van haar appèl, nogmaals voorgelezen. In het eerst scheen zy dit lezen staande te willen aanhooren, doch hare krachten bezweken, en zy moest zich van den voor haar bestemden stoel bedienen. De heer Senator Droste hield haar in korte woorden de snoodheid van hare gruwelen voor, brak den staf en gaf haar over aan den scherpregter Dietz uit Nienburg. Zy reikte den gezamenlyken regters de vermagerde hand tot afscheid uit deze wereld, en werd, met een' dronk wyns gesterkt, door de politiedienaars naar het schavot gevoerd, en door de beulsknechts op een stoel vastgebonden; terwyl men haar den hals ontblootte verzocht zy om eene snelle uitvoering van den doodelyken slag. Toen nu het hoofd met éénen slag van het ligchaam werd gescheiden, betoonde het volk door handgeklap zyne hulde aan de bekwaamheid des scherpregters, terwyl deze het hoofd aan de menigte vertoonde. Het ligchaam werd in eene kist met krullen gelegd en door dragonders voorloopig naar de gevangenis terug gebragt. Het hoofd wordt in spiritus in het nieuwe museum bewaard. In bovengenoemde levensbeschryving wordt hare afbeelding en een *fac simile* van hare handteekening gevonden.

Aardrijkskundige Aanteekeningen.

Madagaskar is een groot eiland in de Indische zee; het ligt op 120 mylen afstands van de Oostelyke kust van Afrika. Deszelfs lengte is 380 mylen, de middelbare breedte is 100 mylen, en de vlakte inhoud 29,155 v. m.

De lange keten van bergen, die zich over Madagaskars geheele uitgestrektheid, van het Noorden tot het Zuiden uitstrekt, loopt in kronkelingen voort, en zendt ten westen en oosten zytakken af, die dikwerf zich nog in onderdeelen splitsen; de hoogste top dezer bergen wordt op meer dan 1600 vademen boven de oppervlakte der zee geschat. Rivieren, van welke sommigen eenen loop van meer dan 60 mylen hebben, en die, dwars door de meeren, stortvloeden en beeken, in de rotsdiepten, over de dalen en vlakten henen vloeyen, zyn er op gezette tyden aan overstroomingen onder onderworpen, en verspreiden allerwege vruchtbaarheid; somtyds werpen de stortvloeden zich in katarakten van boven de rotsachtige heuvelen af. Het gezigt van het binnenste des eilands is ongemeen schilderachtig; langs de kusten, aanschouwt het oog wyduitgestrekte gronden of savannen, met horenvee overdekt; naby den mond van onderscheidene rivieren is de bodem moerassig en ongezond uitwasemend; overigens is het klimaat gezond. De warmte, die den Europeërs stikkend heet toeschynt, wordt in verscheiden oorden des eilands door plaatselyke oorzaken getemperd; de nachten zyn er koel; alsdan staat de thermometer meer dan 16 graden lager.

De meeste rivieren bieden gemakkelyke havens aan; de bergen en hunne zytakken leveren alle bekende steensoorten op; men heeft er rotskristal van eene inderdaad wonderbaarlyke grootte, onderscheidene metalen en edele gesteenten gevonden. De plantgroeying is er verbazend ryk; al de keerkrings-planten wassen op Madagaskar; vele zelfs zyn aan het eiland eigendommelyk.— Onmetelyk groote bosschen beschaduwen den grond; onder de inlandsche boomen, onderscheidt men den *ravousara*, van welken de vruchten en de bladeren eenen balsamieken geur hebben; de *ramontchi*, welks vrucht naar de pruim gelykt, en ook, ofschoon van eenigzins wrangen, smaak, als deze gegeten wordt; de *ravelana*, die het aanzien heeft der palm-en bananen-boomen, en welks bladeren tot het dekken der huizen gebezigd worden. De ryst maakt de voornaamste kultuur uit.

Op Madagaskar worden de groote viervoetige dieren van het Afrikaansche vasteland niet aangetroffen; men vindt er onderscheiden soorten van wilde zwynen en apen; de aye-aye, een zonderling zoogdier; vele soorten van zeer schoone vogelen, visschen, slangen, kruipdieren, en, aan de heete gewesten eigene, insecten. De ossen en runderen zyn er ongemeen groot.

In den middentyd is Marc Pohl, een beroemd Venetiaansch reiziger, de eerste Europeër die van Madagaskar melding heeft gemaakt; hy had dat eiland niet bezocht, en zyn verhaal is met vele fabelen doormengd. De Arabieren kenden het toen reeds sedert vele eeuwen, en noemden het *phanbalow*. Den 10den Augustus 1503 landen de Portugezen er aan, en noemden het *St. Laurentius-eiland*. Reeds tydens Hendrik IV wilden de Franschen er eene volkplanting vestigen, en noemden het *Ile Dauphiné*.

Het kan geene bevreemding baren dat de uitgestrektheid en rykdom van Madagascar's bodem, en de groote verscheidenheid van deszelfs voortbrengselen, de aandacht der handeldryvende volkeren van Europa tot zich getrokken hebben. Vele hunner hebben, in onderscheiden tydperken, beproefd om enkele gewesten van dit eiland te veroveren; hunne pogingen zyn niet gelukt. Op ettelyke punten der kusten opgerigte kantoren dienen om de handelsbetrekkingen te onderhouden der Europeanen die van de Macassar-eilanden aankomen, om ossen, ryst, hout en andere waren te halen: de negerslaven-handel werd er eertyds zeer levendig gedreven.

De bevolking van Madagaskar, die op 2,000,000 koppen wordt begroot is er zeer gemengd. De Madagaskers, Macassars of Malgassars zyn van grooten welgemaakten ligchaamsbouw, hebben een bevallig voorkomen in gelaat en houding: sommigen zyn olyf-kleurig, anderen blootelyk koperverwig; ook zyn er die geheel zwart zyn en gekroesd haar hebben. Alles vertoont by hen eene vermenging van Arabieren met negers en Maleyers. In het binnenste der eilanden zyn de eilanders kleiner van gestalte dan op de kust, en, over het algemeen, hebben zy langer hoofdhaar.

De Madagaskers spreken eene taal, die met het Maleidsch eenige overeenkomst heeft, en zich in onderscheidene tongvallen onderdeelt; zy bevat Arabische en Kaffer-woorden.

De Madagasker is in geenen deele van schranderheid en nyverheid ontbloot: hy bewerkt yzer-groeven, vervaardigt uit dit metaal onderscheidene werktuigen; de kunst van het goud te bearbeiden is hem niet onbekend; hy bereidt uit aarde vaatwerk, en uit hout huisraad en gereedschappen; hy weeft zeer digte en sterkte katoenen stoffen. Men beschuldigt hem van arglistig, bedriegend en valsch te zyn, van in staat te wezen zynen broeder en zyne ouders of verwanten te verraden; sommige reizigers, toch, schilderen hem zoo zwart niet af, en wyten een groot gedeelte van der Madagaskers ondeugden aan de slechte behandelingen, welke Europeërs hen hebben doen ondervinden; zelfs vermelden zy van dit volk opmerkelyke trekken van goedaardigheid, menschlievendheid en edelmoedigheid.

Iets over de Kultuur der Thee in het binnenland van China.

De zwarte Thee groeit in de provincie Fokien, uitgezonderd de Boey; deze soort wordt in het noordoostelyk gedeelte der provincie Canton in den omtrek van Woping geteeld. De groene thee komt voort uit de Provincien Kiangnan, Kiangsi en Tschekiang, inzonderheid uit de beide eersten. In alle deze streken zyn de theeplanten, gelyk men algemeen zegt, van ééne zelfstandigheid; het verschil ontstaat uit het onderscheid van grond, climaat, en bewerking. Groene thee wordt in dezelfde provincien gewonnen, welke de zwarte soorten opleveren, en zoo omgekeerd. In Fokien laat men de knoppen ten deele niet uitloopen, doch zamelt men de thee reeds in den aanvang van het voorjaar in; van daar de Pecco, welke het meest geacht is. Van deze knoppen wordt nu wederom een gedeelte vermengd met de beste partyen Congo, waardoor deze thee een ongemeen goeden geur verkrygt, hoewel ook veel Pecco zonder vermenging naar Canton verzonden wordt. De thee, welke naar Rusland gaat, is, zegt men, Pecco met eene ligte vervalsching door andere bladen. Met Mei worden de bladen aan de plant afgetrokken, daarna begint dezelve op nieuw uit te loopen en zes weken daarna wordt zy ryp. Tegen het einde van den zomer volgt eene derde pluk. De beide eersten zyn de beste en elkander in kwaliteit schier gelyk. De opbrengst van de derde pluk doet, wat de sterkte en geur betreft, voor de eersten onder. De beste thee wordt derhalve uit uitgelezen bladen der beide eerste plukken gefabriceerd, met eene kleine hoeveelheid knoppen of Pecco; de mindere soorten bestaan byna alleen uit bladen van de derde pluk en geen Pecco. De zwarte thee in Fokien wordt meest door hutbewoners in kleine tuinen aangebouwd. Het gezin verzamelt de bladen en brengt ze dadelyk naar de markt, waar de lieden, die er handel in doen, eene hoeveelheid opkoopen, en dezelve in de opene lucht in den schaduw laten droogen, waarna deze waar in het bezit der kooplieden geraakt, die in hunne warm gemaakte bewaarplaatsen de drooging voleinden. De theehandelaars begeven zich naar de theedistricten, doen hunne inkoopen van bladen der eerste, tweede en derde pluk, en schiften de bladen van jonge en oude planten, van de zoodanige, die op bekende goede gronden groeijen, van elkander, al nadat zy eene fijne, middelsoortige of gemeene Thee beoogen. De Thee wordt nu by partyen van 100 à 600 kisten te zamen gepakt, en iedere party met een derzelver kwaliteit te kennen gevend opschrift voorzien. Wanneer derhalve naar partyen, met zekere merken, sedert eene reeks van jaren op de Londensche markt eene sterke vraag plaats vindt, vermits men aan dezelve het aanzien eener schoone kwaliteit toekent, moet men niet gelooven, dat deze Thee van byzondere gronden afkomstig is; doch doet hy zyne deugdzaamheid eenig en alleen kennen aan de eerlykheid des Theehandelaars, die er zich aan gelegen liggen laat, goede waar uit te zoeken. Met de groene theé is het even zoo gesteld; nadat de bladen gedroogd zyn, worden de betere van de mindere en door middel van eene zeef de zware van de ligte afgezonderd. By de bereiding der groene soorten bedient men zich niet van de koperen droogpannen. Het bloemachtige voorkomen van eenige soorten wordt gezegd het gevolg te zyn van een zorgvuldig roosteren in yzeren potten over het vuur, waarby men de thee langs de wanden van dezelve rondwryft; deze behandeling vereischt veel bekwaamheid. De Hongkooplieden bewilligen den theehandelaars voorschotten van 2 a 300 tales op de Congo of Tonkay; de Factory deed tot het jaar 1814 of 1815 deze voorschotten. Men zag echter van dit stelsel af, dewyl men alsdan meermalen, alleen om het geleende weder terug te bekomen, met de thee, of die goed of slecht was, genoegen nemen moest, als ook omdat men het besluit heeft genomen het eigendom der kompagnie zoo weinig mogelyk in de waagschaal te stellen. De rykere hongkooplieden zyn gewoon in de zwarte theeprovincien door eenen eigenen gevolmagtigden eenigo uitgezochte soorten te doen koopen en bewerken, welke zich gewoonlyk door mooye kwaliteit kenbaar maken; zy verzekeren echter dat deze thee voor hen in betrekking tot de mindere soorten, slechts een klein gewin oplevert en dat zy alleen om de aanvraag der compagnie te bevredigen, zich met deze wyze van bewerken bezig houden. By eenen vryen handel moeten deze beweeggronden wegvallen.

Gazverligting in China.

In China is de verlichting der straten door gaz reeds sints lang in gebruik geweest. In het district Kratingtu, provincie Shet-shu-en, bevinden zich, volgens het *Asiatic Journal*, oude zoutgroeven of zoutbronnen, welke geene zoutstoffe meer opleveren, ofschoon men ter diepte van 3000 voet had gegraven; doch daarentegen leveren dezelve een' onbegrypelyken voorraad van gaz als brandstof op, welke men door buizen van bamboes leidt onder de ketels, waarin het zout bereid wordt.— Het overtollige gebruikt men om pleinen en fabryken insgelyks door middel van bamboesbuizen te verlichten.

From the " Jamaica Courant."

April 21.

King's House, 19th April 1832.

Sir,

I am commanded by his Excellency the Governor, to forward the accompanying Copy of a Proclamation by the King, which you will be pleased to publish in the Courant.

I am, Sir, your obedient servant,
W. G. NUNES.

BY THE KING.—A PROCLAMATION.

WILLIAM R.

Whereas it hath been represented to us, that large bodies of Slaves in our island of Jamaica, have, in open resistance to the Laws of our said island, deserted from the plantations to which they belong, and have set on fire divers buildings, and committed other outrages on such plantation, and have by force and arms opposed our officers civil and military, and other our subjects, lawfully acting by our commission, and our authority, for the repression of such outrages, and have otherwise committed divers breaches of the peace, to the great terror and injury of our faithful subjects in this our said island. Now we do, by this our Proclamation declare and make known our settled purpose and resolve to repress all such lawless and rebellious acts as aforesaid, and to bring to condign punishment the abettors and perpetrators thereof in future, and for that purpose, We do strictly charge and command all Governors, Lieutenant Governors, Judges, Justices of the Peace, and other our officers, civil and military, and all other our faithful subjects whomsoever, within our said island, that according to their several charges and employments, and to the utmost of their respective abilities, they be severally aiding by all lawful ways and means, in the repression and prevention of all such lawless and rebellious acts as aforesaid, and in bringing to justice all persons who may have been concerned in the abetting or perpetration thereof. And we do strictly charge and admonish all our subjects, and all others within our said island, whom it may concern, that under pain of our highest displeasure they do abstain from joining in any riotous or lawless assemblage, within our said island, and from harbouring or giving countenance, support, or encouragement to any person or persons who may have been or may be engaged in any such assemblage or other such unlawful act of proceeding as aforesaid.— And whereas it has been further represented to us that promises of pardon have in our name been made to such of the persons engaged in the several acts and proceedings aforesaid as should conform to and comply with certain conditions in that behalf prescribed by our Governor for the time being, of our said island, or by other our officers, civil and military, therein, acting under the authority, or with the sanction of, our said Governor.— Now, we do hereby ratify and confirm every such promise and engagement, and do direct that the same be faithfully observed and kept.

And whereas it hath been further represented to Us that the slaves in our said island have been moved to the commission of the offences aforesaid by the belief that some law had been enacted by Us, with the advice and consent of Parliament, by which supposed law, such slaves had become entitled to their freedom. Now, We do hereby declare and make known to all persons lawfully holden in slavery within our said island, that no law for the emancipation of the slaves therein, hath been made by Us, with the advice and consent of Parliament, or by any other authority whatsoever. And, We do further declare and make known, that whilst We are, as We and our Royal Predecessors have been desirous of affording to the Slaves within our said island, the most complete and effectual protection against injustice, the free exercise of the right of worshiping Almighty God according to their consciences, and the enjoyment of all such advantages as are compatible with the legal title of their respective Owners to their services, We are, at the same time, bound to punish and repress all acts of insubordination and violence, and all resistence to the authority of the Law. And We do hereby solemnly warn and admonish all persons holden in slavery within our said island, that by engaging in such lawless and rebellious proceedings as aforesaid they will not only expose themselves to the penalties which, by the laws existing in our said island of Jamaica, the local authorities of the said Island are empowered to inflict, but will frustrate or impede the accomplishment of our gracious design their advantage. And We do strictly command and require all such persons as aforesaid, that they do yield a submissive obedience to the Laws of said Island, and to all the lawful commands of their Owners, and of all other persons in authority over them.

Given at our Court, at Saint James's this first day of March, One Thousand Eight Hundred and Thirty Two, and in the second year of our reign.

GOD SAVE THE KING.